

Landskap: Småland

Upptecknat av: Maria Hall

Härad: Törringe

Adress: Norrvatorp, Stensnäs, Ryssby

Socken: Ryssby

Berättat av: Dunsamma.

Uppteckningsår: 1934

Född år 1876 i Ryssby

Uppteckningen rör

Ivar i H. C. 3.

Skriv endast på denna sida!

29 sid.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
MAY 1934

Småland
Dumérbo
Rystby

4351

11

Upptecknat af Maria Hall född den 28 Oct 1878 på
(Adres) Korratorp Stensnäs Bryssby Kronobergs län

Uppteckningarna gör sig om Halmfigurer å julens
firande

Denna frågolista kan ja ikke besvara så mycke på
för på denna Orten breckades det ikke så mycke med
halmfigurer men det ja självet är det ja hört mina
gamle föräldra tala om Skall ja här berätta
Skörden, När di logo af hafre skulle di binda tre
till fyra hafrancke å den likaste hafress di skulle
va bā stora å grafva de skulle jömmas te julancke
till fåglarna å ner di torkat i scatrapana på aken
di kördes in så los di nekene för sig självp å di
steppades i en påse å antingen hängdes de sen
opp på väggen på loän alla läs de opp på

Loslynt i pösens Da nu så mörrna neke
di velle taga undan te julaneke axen va ned
et i pösens å stöbbens opp åt sen bands de öm
me best pösens Solle hänga Så på väggens
te jul afton Så att inti sättorna tago dit fåglarna
Skulle ha, || Mer di tag af såd å den som tog
opp såd å band Så den sista neken på skären
hemme i blau inti ble fall utan hals då ladi
hemme på bämnet å jinga så te baka å taga upp
en annan skär di mente di skulle fylla neken
nästa skär men i blau glönde di de då sa den
Som mejade de ha du en onge va betejö di
troddi att den ge ott ban innan nästa skjut
va de så att slja voä på samma ake å tag
å såd å två fruntimmer taga upp såden å di
holle på å lökta eu ake så de inti va med å
mejja öm di två sista skären å di som taga

opp iule fingo fulla neke viagor af den dit ³
Sista di to opp så betyddde de att di skulle ble
släkt. di to är bau i kop te en neb de di hade
båda, å snodde me halv strå i tappen på den
fe di skulle märkas men den neken va, om
den neken vet jo icke annat än hon föndes
te fågelnek afors den dö" det hade lagats te
en sådan stjellingsnek,["] se idag 3 A o. B.

Om de va en som inte tråkade å te jul utan
kunne vänta te långt ätte tjuvmadacen tjugor-
dedakuet så sa de le den, de du spa, de votteneta,
di mente att votten åt opp sörn, mer di lafva:
de så å körde in dit skulle di att lägga äple
i sörn lafvet som skulle ligga te fram åt jul, den
di trasket så mycket så di kom dit de äpplen va
plockades di opp å barr in å föndes te jul, den
sörn lavade sådru i lafvet kallas läckaff å den

3a.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

S. 2-3. " Sista neken på skåren kunne iblan inte ble full utan half, då la di henne på bånnet å jengo så tebaka å togo opp en annan skår, di mente di skulle fylla neken nästa skår, men iblan glömde di de, då sa den som mejade, de har du en onge. Va betyä de. Di trodde att den fe ett ban innan nästa skjuä. Va de så att stjå voä på samma ake å toå å säd å två fruntimmer togo opp säden å di holle på å lökta en ake så de inte va meä å mejja än di två sista skårene å di som togo opp inte fingo fulle neke någon av dem det sista di to opp så betydde de att di skulle ble släkt. Di to å bann ihop te en nek de di hade båda, å snodde me halmstrå i toppen på den fe de skulle märkas vem den neken va, om den neken vet ja icke annat än hon jömdes te fågelnek äfven den, då det hade lagats te en sådan stjellingsnek.

Frågor: Vad betyder ordet stjå? Är det felsskrivet?

Vad betyder ordet stjellingsnek?

Ivan Stjå betyä" två, di gamle Sa int' två utan
Stjå, å i dansmålet Söms ja Skrifuer utalar
ja det gamla talisättet i alt, men hic" Stää, at
Stjå boä", de ö" felstafvat, Stjå voä", i stället
Ika de va, Stjellingsnek menas så
då två kana Mejja Sa" på en ake, så å"
de ett kvenfolk te å ta öppi Sö" en ätte va

va hä"äu, ne di dä" to å den siste båten
 å aken, så den sör" to öpp so", ölle den sör"
 si före di hon lökla de skä"äu, to öpp de sista
 så ble de int" en hele nek utan en half nek,
 dä holl hon de unne armen, som hon tatt
 öpp att, & te den andre hä"äu mejat ut sin
 skä", å den grä"blean tatt öpp de te slet fe
 hon dä"äfver en half nek, så to di bää" å
 laä" i hop de te en nek å komme den fört
 medt på neken å sen dro di ut mönna stå
 hafre å snodde öm neken, äfver öm oxen
 en såm nek kallas Stjellingsnek, (villing-
 nek) den torbades icke på aken, men ne di föddes
 in såm i lagor, los den neken unnan te
 julaneh å äpoen te å-tre aura stora neke te
 julaneke bonnen a der till,

Maria Hall

Som tog emat nekene, utå den sörn köde å häfde
opp halles Nekakrök,

det enda di brukade laga till her af halm va
julaveppen å halmbacka Sant halmkvone
te julaveppen plöckade di ett granna hafraströ
å me axen på ett håll de skulle va många
hafrafiken i hafraaxen, så plöckade di den jem
na te di fält så mörna sörn di van hålla i näf
ven å spärrna om, så klepte di å halmen så
att skaffan va en halp alu langa, jo en del
hade dom köttare, så ban di öns stjernmålna
å kuotle öns sådana koste ölla veppe halles
julavepp, di satte en sån julavepp i en vase
å en i en än liadan så sätter de två såna
julavepp på bryräns en ve va sian öns speg
-len Som alti glod mett på bryräns, di varana

I. Se vidare 4. a.o.b.

4351

4a.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

S. 4. Ni talar om julavippe.

Fråga: Användes sådana julavippor än? Vi vilken tid användes de annars? Angiv detta så noga som möjligt. Känner Ni med säkerhet till denna sed från Ryssby socken?

Svar, att sådana julavippor som ja beskrifat hade vi i hemmen i min barndom, ja så
länge ja min te baka, är sannerligen hade
det brukats innan min tid också, ja min
det i många hem, då ja va barn, är vi hade
det i mitt hem tills efter jo van jif, jo van
23 år då jag jif nu är öfver tag hemmet af mina
föräldra ja har sjelf många gånger plackat
hafrastrå me många hafrastrå i så det skulle
va öfverigt är graut i vasana på lepråni i belau
ta vi nägveppen i me är belundade i, men nägveppen
va lonta utan nägkornen, de fördi tas di me grapat
halm pipe så di holle, är inli kuäktes är men
di hade mit hafra stråna te di julaveppene=

4751

46.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Som skulle sättas i vasana fejch, en del ta
 dallregnäs å de plackade di på somman innan
 di slo å gräset, å satte de i vasa ja vett hem den
 di inte hade en vase utan di, to en flasko sön
 halen va å i sätta halvryppa i den å dallregnäs
 set, nu ser ja inte det, det kallarunda väggen
 men ingen son ja vett, nu gängra di i
 stället färjris (färjiset) å paperblomme i vasa-
 na om venteliden, förr läukte di inte på
 annat, å ha i vasana ön säästra å dallregnäs
 en del färjade hafstråna gröna å en del röda
 de je te sa ne färjen kokte i grytan, togs, halv-
 vasken sön den va, så mött di van hållai
 en näfve, å döppade di fört i vatten sen i den
 kokkuta färjan opp å neå ett par tre gånge så holt
 di såket ön så den inte orredades å så lörka de, sen
 sätter den i vasa, de va bara en del son färjade den

me jula veppe, skulle stå le prydnad i hem-⁵
met, å skulle inle tagas ut förm ån vären, halm-⁵⁵
baekar⁵⁶ joä di ei lang råghalm Så gott di kum-
= Nå ä borne me autingen rött ultgan ölla röa
båns, te sjägg på baeken hade di rågveppa sörn
di fäste så di hängde neät, en sår jula baeks satte
di på boät öns julafattan, ett så shelt boä⁵⁷ sörn
di inle åt ve på de bordet som jula backen stova
baenus julahög⁵⁸ oppsatta i ra eftur inanra, förr
en graf kakalimpa så en sektebråskaka å denärt
en votabriösha (vöntbiöd) så en tölphöläkninga
de på så ett äpple öfverst, å sen runtomkring jul-
högen Sto jula hästa å reua, hönre, å töppa baksade
å joda på olika vis på de bordet sto jula baeken
men här å niurma trettio år sen de tags bort
julakronan va jode å råghalmus å styra häna
halupipe de va fäst niöma Små fjölkantia halm,
⁵⁹ se vidare 5 a.o.b.

Accm 4351 : 5a

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

S. 5. Ni talar om halmböckar av lång råghalm, som används för ungefär 30 år sedan.

Fråga: Är det absolut säkert att sådana julböckar används för ca 30 år sen i Ryssby socken? Föreligger ingen förväxling med de halmböckar, som i senare tid spritts genom marknader och hemslöjdsföreningar? Gjorde man dem även i enklare bondgårdar eller var det t. ex. endast i herrgårdarna och prästgårdarna, som denna sed förekom? Har Ni själv varit med om att göra en sådan halmbock? Berätta i så fall lite mer ingående hur den gjordes.

Svar, den första halmböcken ja såg jordes i mitt hem, då ja var helt liten 5-6 år, där den sann jorde den va en kammepriga söm tjinte hos Göllers-Skjöld- på Stensnäs, hon hörde fö Månsell Emma å va finare än en vanlig kammepriga hemmes mor va en dalkulla å bodde i Ryssby i Höjja hon jorde pappersblomme te kransa då tidens bruk di kallt hemme kullen, nu va de så att denna mänsell Emma brukte när hemmes lid tillät de besöka mor di va goda vänner, å så låg vänt hem bara en

Acc.m. 4351. 5 D

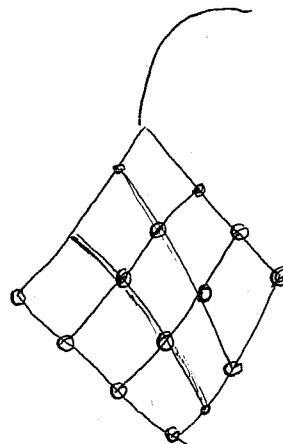
Sju minuters väg Norr om gården, en Söndags-
eftersniddag sitt innan jul var hon hos oss å dā
jorde hon denna julback den förste ja hade men
inte liknade den di för nu tillboingen (knoppen)
tog hon halmen dubbel så tjockt som hon holl i nästa
men her hon jorde huvudet komme ja ej ihäg
bara att de va smärt å svirat me last som mon-
ga henne men knoppen värnade hon så härt sen
kommer ja så väl ihäg att hon to träpperna te fätten
Så länge den fe stå ställa stå böckerna redit med
hålitet en röde den ne halmen ble förrare så
je pennana den å jo tror att det ej förslår å se
att ja satte i di pennana hurnade gånge, nästa jul
hurun den ej has, vi jorde ju en annan vi barn men om
den liknade en yulaböck ella en kalf är iuk gott å se
då far fick se vad vi fort sa han, va å "de för ett vän-
ne vi vänt le, men ci jod så gott vi hurne di va ju ända

Skriv endast på denna sida! = en yulaböck.]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Krone sen bands di kronene ihop me rött ålla grönit
Utgåa di störste underst å sa satta sen så
de bildade en krona i vatt höne de di smä kro-
nene voa"ihopsatta va en tafs å nätt gau fe de
skulle si grant ut, öfverst va satt en stor jude
å tre hästataget ihopsnoddla å fästa i halunkro-
- nan å så i en liten haspa i taket framme vid
förrstrett å hulst ve ett biöförsler men de va
äis då grant halunkronan snodde runt fört
frå de era hället å sen på de anna hället
men hon röde se så sakta men sto alri ställa
di söm in i hade vanlia papesljas krone te å
häänga framme ve gafuel förrstretta" fästa" öpp
i takdakens mett, di färdi ju opp en halunkrona
i hället, Om jul aftons morgon blåkvar fira skulle
husfadern å hiesel fölts ova oppre å piena öpp juladukas

4351

halmkrona

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

"på ett ungefär så men det är inte gott å rita för
en gammal men det är ju så det syns något på håll!"

(Avskrivet och avritat efter Fru Maria Halls ant.)

I taket de kältes peura öpp jules, Sen i dafvningen dā
det började gräja tē dafe, Skulle jula nekene sätas
öpp le foglarna di som satte ut dom fört va julihert
en det ble "intē te ress å Säta öpp dom fen öpp mot
middag men di skulle alti sätas öpp på förmidagen
innan di döppade i grystan, vade trå intē kurru
(begning) så skulle jula nekene sätas en i va trå
Så många neke di hade va de fyra neke skulle di
va i fyra trå, å fann intē trå å Säta hem i så satte
di ned^o staka å trå neken på om juldagen skulle di
si eftur hur många fåglar som kom å va i den neken
Som va på framsidan å begningens mest festelbron
Så många fogla i den neken på en gang, Så många
främmade koru de på besöks öpp jules, en del
hade för sig att om jula nekene noän å dom fall
neä på backen smällan jul å nyår så betydde de

Sjukt i huset te året, de fe inte kunnat nekene se
träden fe de va ejent mot värdrets makter, men nek-
en Shulle sätas så fast å redit så hon inte blärle
neä, fram emot våren tags julanekan ner, di sat-
tes in i torphedes, halmen den finaste af nekens tappan
å angna å halva neken skas te haekelse å fyldes
i dyne, den haekelsen öpp blandad me kärndun
å fyld i dyne va så bra som fjödu, den anna
delen å julaneken gräfs neä i jötan, en del strödd
me den röne kriataten i basana fö de skoll boas
lycka, i fähuset å i blau kräken

Om jul aftons kväll i Skomnungen bars den län-
ga nägghalmen in i stugan å bredes ut på golftut
på den halmen skulle nu alt huses fäls sätas
Om natten di fe inte ligga i sängana om di rött
hade laughalus der, det skulle va på kalm på gölvt

en del hade halmen ligandes öfve Nyårsdagen
men en del togo ut den när det blevt såhent i jin
för det var jo fara med halm på golvet de
va ju Stora öppna Spisa i Stugorna är det vajr lätt
att autända af en quista ålo en glöp; från Spisen
här är nio nio ensällan hemtida å sexti sen di ta
bort den sedan må halm på golvet om julafter
i stället hackade di fint grans å strödde på gol-
vet ne de va myskurat te en helg äfores strödde di
viti sjösand på golvet, då di' fikt fint te en helg-
dag ella högtid de skurades inte så ofta förr
te jul skulle ju de va julkapp, för det mästa
kastades julkappen in jeans dörren, de je så te den
Som åtagit sig att gå te ett ställe å kasta julkapp
han fe löfve va för knivs å snable i vänningers
för annars kunne di ta honom han skulle kasta den

enållan skommungen å vesi jutidens di som inte fäst
någons julkapp då hade helle ingen å vänta, han je
försiktigigt fram till stugohuuten på något vis närrna
Se så att han kunde se in va di hade för sig i stugan
Sto falkit ve tvätt balyas å tröttrade sig å hade det för
sig så va det ju säkrast att kasta, di smydde se på ta
in i förstugans å stälde sig bakom dörren öppnade den
så tyrt som de va möjeligt å så i ett hujs slänga in
paketet å så sen springo å glatta livet, för va den
någons ongdan på stället så bar dit ja ut å shulle
ta fatt den som kartade in julkappes, å då sprang
di åt de håll di trodde han sprang å tyckte sig höra
ljud men va han illmarig så sprang han åt mot
= Satt håll som han badde å hörde han dem efter sig
krop han mä bakom en boske ålla lea se nea ve en
Sten ålla tu, ora de va en som inte van kasta julkapen

fort nog, utan di van ta hönen, va de förra julfesten fe 12
den som kastade, då dro di in hönen å han skulle
ha mat å bränvin innan han je hem, å va de en
som få tog ett par synner mer än han fälle. Så ble han
ju glad i hägen å di vann då locka ut vettet på
hönen vem julklassen va ifrå, de va alla strängt
förlitadit å tala om de, men den som fe julklass-
pen försökte gronna ut de ändå vem di fält de å
lärt som di sto ve tvättbaljan damp en pålit mea
å iflau i sjelfas baljan, men de va då å plocka å de
vata paperet. Så fort di vann så de inti to skada de
som va i den, som skulle kasta julklassen smeta.
de se i dusektet me kol stora rinnlache å ögon-
bryn å va de just om julattnas kväll så smeta
de di se öfve alt i dusektet fe di skulle va aijen
tjulja fröjan vrängde di me fodet ut åt om
de va mörkt fäde å sen dro di mea om huät

en blomkhatt så di skulle verba gamla å lustia,^{t2}
men de va ju alti onga pujka alla flickor som¹³
hastade julkalapp åt sig sjelfva alla någon annan
de va ju inte så ofta en flicka hastade en julkalap utan
då ba hon någon annan föra de, men de va ju en del
som tyckte de va skojigt, di drag näâ klocken fe
anschlet så bara lite synnes å sjelfva nästippan
jåâ di svart å sâ me ett hal smetar till kin-
derna, så ta di en gammal kappap af sin mors
alla mormors hand ett bän om den i vebalie
- vel (midjan) å sen å sta me paketen inne anna-
- men, i blan trädde hon sig ej till att hesta in den
i stugan om den såg att di je der inne å lys-
- nade te vaje ljud då dängde hon paketen i
förstugan å sen å å sprang (att va ty å rum-
ma holle) ett ordspåh, förr va ju alti förstugedon
- dörren öppen halva dörres å halva va stängd

Så det ju ju lätta å komma in, Om de va en som
 va ond på någons flicka för försämad hänlets älla
 hon va hägfarlig hände det att den pojken sånde
 henne en liten simpel jultakapp till exp en bröd
 slättstråsbrod, för tjugo fem öre å dö va virat så
 mycket me paper å snöre för den skulle tro att det
 va något stort i paketen å ner hon då helle det va
 de bara en så simpel sak, men de kunne va äf-
 -ven en poshs som skänkte sin fästemo en finsak,
 i silfver en ring ålla bröd, å fe å jöra det skoj-
 -jigt sjöpte in det i en stora paket å me möat
 pape om, å ne hon då virade öpp de eua papet
 efter det andra ble hon hå rö å sjämses å tro-
 de att kauske någon ville driva me henne.
 men så te sitt ne de sista papperet va öpp vi-
 -ratt lå en silfvernål å en silfverring, i då lyste
 flickan upp å lele gla, å sa den lönnmelen (skjämt)

4351

Sörn virat iis att så, ja va bå Snopen å höppen
ti sirt innan já hette de, ja hörde min Montalo
om att de va eu pia som tjunka haursat me hume
hos Baron Cernfelt på Sten snäs fijana heta de
Anna Maria es jul fe hon eu fullkapp Som va
bå fel å nälit jöt, eu gräsarompa va stöppad
i eu träsko å invirade i paper å den Sörn jöt
dit veste inga Anna Maria bara qmina de åt
de å sa att hon fält Småke å jilla grisem, förr
me di Slaglade ti jul ga di inaura Småke å
Slagtit om de va gao'baa "alla gao väinne som
Slaglade en ko "alla gris, så shula di ji innan-
na, vithornf å svarthorn hauchhorn (isteband)
å så den som ga fört frid i jes sen ner di
andre Slaglade, men så va de nu inti fe
Anna Maria hon kunde inti på något vis

befripa vem som hot henne detta språket å
det undrade alla fe annan Maria va en glad
å Snälli pia, de gjorde en gammal röktärne sörn
hetade Tellebjörnb, han sådte henne kan du inte
häxsa ut (fonksa) ut vem du är å så fe den så
gött igen fe de va en afesjämde förmäl, om
de vatt någon annan flicka som fått de te
julkapp hade hon säkert gråtit men de va
de som inte hon jorde, om de va i förarjelsen å
-la som hon jorde sig till, men hon fått inte fö-
-sta hon ble arig, Di som fe julkapp rätta
julkapp å di veste vem di fått den å, å så inte
di jett den någon julkapp, då skulle di ja dyläss-
-gäfva i stället å den kastades inte in som
julkapp ritars spickades te den som skulle ha
den men di fe ju alti va sökna på vem di
skulle je

det är en lång tid sen detta hende omkring¹⁷
1858 - 1860 Min Moder var född 1838 å hon var
21 år då hon kom dit i tjuvst, men Anna Maria
hade varit den året innan. Så hon kom dit
ett år innan mor, å va där efter henne, för mor
jifte sig omg. Nu för tiden hörs de allri. å att
di klä ut sig å drifva omkring, men i min
barndom för en 46 år sen deromkring var det
en del som ficks för sig å klä ut sig det var
ja bara ojifta alla unga jiften vet jo ikke sjelf
men det var en del själma di passade på ee
det hus den di mente di skulle ta något fram:
tus mer, de je te så di stälde sig på tur vid en
dörr de di troddi, att ett huufolks barn å skulle
gå ut, kom ett huufolks ut tog di håll i henne
en i va armen (di va alti två i sällskap) å sprango fe

glatta lifuet skrek hon då, å di såg di ble för förla.
da, så släppte di sitt hyste, å spronge sjelfea
för att inte ble upp täckta di kallades Sjennana
men va di ingen sörn kom så sprang di me
henne ti di tykte de va nog en leit så släpte
di henne, å så graserade di på slälles de
di trodde sig fram, jo nuns så väl hur värd
da vi barn va då vi hördi di gamle tala om
att di skulle tagit en Barnmorska å sprängit
så me, sjinana jordi den ingit ont men
satte ju en hemmli skräck i ett stakars
fruntimmer, men di jordi dit fe di täkte
de va roligt å toge hem di kom äfter så
den ventens å jules va di inti många frun-
timmer som tordes sig ut, å ingen kunnat
tjusna ejen den på målet, fe di sa inti ett

Ord, på huāt hade di en ullklut, å den knottet så¹⁸
att den je ner om ögonen, de va en del som
ville halla rappskal me det, att de inte fick fort-
fara för då ble straff, å sen sonades de å men
har alri hönts å dem, aks någor annan utsläck-
ning är det ej heller

tjigonde däknut hōde di julen ut, di gamle sa
tjunnadeknut gå julen ut, alla julajille skulle va
joda då, å dä skulle julagranen placeras ö bär-
ras ut julkrossa & juladuk tags neā, alla julapaper
å de sön va öppn fäst le å pryda te själ placeras
neā å lädā i en kista på vinnan te a fvaras
te nästa jul, mer di nu på så vis hōrt julen
ut, va de å ta neā spinnre nach å väfstol så
att något blev joit för vinstern nu va de blåa
trönnitalis ija sa di, di mente di va ingen
låtkilda då alla högti, di halle högtidilda fö

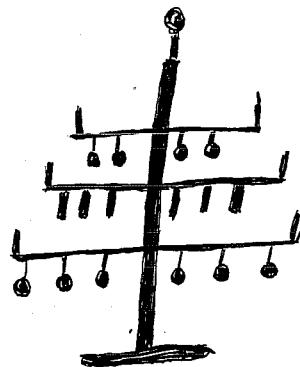
* se beskrivning av julgrammen vid 23.

läthilda, di hade stor vändnad för julen i 19
dess firande är inget fe åsidosättas. "Ölla van von" 20
das min gamla mor talade om att hennes mor
min mormor, hänsde en liten episod om jultags-
morgon då hon sto å drog sin klocka en stessa-
se en liten affärs klocka me posteliusstafla å
söa å gula å sin gröna bla å lite gulfejkt den åva
de va långa tjijje smala joda å möle å ställna
å di va så långa i frä, klockan å neråt så va
de två alua långa tjijje å i näste innen häng
di ett jenslo i va tjeje loåt va smalt å ett
kvattt långt i loåt va en möla så de je å haka
i tjijjas å ne di dra klockan, dra de me era
näpver i tjijjas neråt å me den andre nafver
föde di den andra tjijjas öppåt så ca klockan
sen dragen, nu skulle mormor draaga klockan
om jultags morgon å hende inte vätte än

men hon stod å drog fall loäf i gölvet å nulla-
de te halmen ve kanten å den den ble det li-
gannes mormor knäppte sina händer å sa något
om att om de va gress mening klockan skulle stå
stilla öfve julen, så hjälp me gus å inte va mis-
nöjd, hon trädde att de va nönn magt sön to
loäf den, å hon vägade inte röra loäf förmän-
di ba ut jidahalmen, på tredje dagen som klockan
står, kom en grankvinna in till henne, då hon
soltet lite ja hon gåa' inle ditt klocka, måta mon-
mo hittade så(Märta) neä" såä" hon me en be-
kymrad minn på loäf de de låg, loäf je den ju-
ladaén, ja men häro settanes sät dit att i ju-
vest gåa' de å hon ville ta opp loäf å hängs dit
de men mormor joä" afvärvjande me näfver
att de je inle tas den hon ville inle kipa me den

Mahit som föö" de här "4851
inle de, men på gus Mahit sa de sen dit i jen
ditta hörde ja min mon tala om många gånger
Mormon hade i en liten nygästua i Boxholms bygd
här i Ryssby Sachen och ja hurs hure till i sin
stuga å hundan sät ut, sely infattade rutor å sna
fönster den stugan nefs ju sen men mormon
va död hon dog hos os dä ja var 8-9 årgam
mal hon hunde inle va sjelf i sin lilla häna
stuga, hon hade i min mors barndom batt i
eschälen äfven dit i Ryssby Sachen och du
var mer född, mormon va en blid stilla
kvinnan å önn fins viagra som komma ihåg
gavla mäta i lunguet hon hällades så i dag
lit tal hon var helst huna i sin lilla vna
utan dä hon besökte sissa gavla vännen å
en trogen gammel hörkebesökare så länge
hon orhadde sen läste hon i sissa böcker humma

F. J. Hall
H. Hall
In Besty
Mär 1934

4351

Fru Maria Halls

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

"en julgran af träkors som brukades bå stora å små
det är äplen å karamella som hänge i samt 7 jus i
den är kläd me paper å till att stå på bord."

(Avskrivet och avritat efter Fru Maria Halls ant.)